

DIE

OOSTEM

VAN DIE MARTELARE

November 2025

LUISTER NA GOD SE ROEPING IN KOMMUNISTIESE NASIES

'N ETIOPIESE KOMMUNIS
VIND CHRISTUS

BOU DIE KERK
IN KUBA

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Heb 13:3

Christus of Kommunism?

Christus of Kommunisme?

Elke moderne Westerse demokrasie vaar beter of slegter op 'n gegewe tydstop, afhange van die plek wat God se wysheid in die harte en gedagtes van sy kiesers inneem. In die mate waarop die kiesers goddeloos is, word die korrupte en goddelose amptenare wat hulle kies 'n selfonderrigles en selfs 'n selfopgelegde straf. Die regeringsvorm mag dalk nie inherent gebrekkig wees nie, maar geen stelsel kan floreer sonder om God se wysheid te omhels nie. Kommunisme is anders. Die stelsel, wat eksplisiet gestig is op 'n verwerping van God se soewereiniteit, is nie net inherent gebrekkig nie, maar ook inherent boos, soos SVM-stigter Richard Wurmbrand so goed deur sy lewe en bediening uitgewys het.

Ons almal behoort ons stem te laat hoor teen die goddelose gierigheid wat so algemeen onder sommige in ons kultuur voorkom, maar die feit dat so baie mense Marxisties-sekularistiese ideologie as 'n lewensvatbare korrektief beskou, is gevaarlik. Die antwoord op die sonde van selfsug is bekering en geloof in Christus Jesus ons Here, eerder as die valse hoop van Marxisme of ander totalitêre skemas.

Ons kan die voortgesette opkoms van Marxistiese ideologie regoor die wêreld waarneem, en die invloed daarvan is selfs meer wydverspreid as wat gereedelik gesien word. Byvoorbeeld, die *Chinese Communist Party (CCP)* bevorder die ideologie stilweg, geduldig en met groot effek. Soos China se sakebelange steeds wortel skiet en regoor die wêreld groei, so ook sy ideologiese invloed. Die CCP bestuur 'n omvattende indringende toesiastaat, wat meer as 700 miljoen gesigsherkenningkameras gebruik om sy burgers op te spoor en hulle sosiale indekstellings, gebaseer op lojaliteit aan die party, toe te ken. Leiers in die regering, sakewêreld en akademie in byna elke nasie het nou kragtige ekonomiese aansporings om die CCP nie aanstoot te gee nie en word beloon vir die bevordering van sy invloed.

Wanneer ons Kommunisme se verraderlike verspreiding bespreek, moet ons ook seker maak dat ons beskryf hoe dit verslaan kan word – en verslaan is. Caala se storie speel af binne die konteks van een so 'n voorbeeld in Etiopië. In 1994 het Richard Wurmbrand die feit gevier dat Etiopiese Christene, geïnspireer deur die getuigenis van vervolgte Christene wat agter die Ystergordyn gely het, 'n geweldige herlewing in hul land gesien het. Dit het gebeur na die nasie se verwerping in 1991 van Mengistu Haile Mariam, 'n Kommunisties-geïnspireerde diktator wat beheer oor die land geneem het in 'n staatsgreep in 1974 en duisende Christene gevange geneem het, insluitend SVM se veldleier.

Ware herlewing onder Etiopië se Christene het gelei tot die nederlaag van Kommunisme in hul land, maar in naburige Eritrea het 'n Kommunisties-geïnspireerde diktatorskap in 1993 posgevat. Vandag bly Eritrea een van die min vry nasies in die wêreld en 'n wrede vervolger van Christene. Afhange van of ons uit die geskiedenis se voorbeelde leer, sal Westerse nasies uiteindelik Christus se vryheid of Kommunisme se kettings ervaar. Die Skrif, geskiedenis en vandag se vervolgte Christene getuig dat slegs Christus, wat in die harte van ons mense gekroon is, uiteindelik ons nasies vry kan maak en hou.

Op die voorblad: Die Etiopiese pastor, Caala Ebo, was as jongman 'n vurige Kommunis. Maar 'n toevallige ontmoeting het hom herinner aan die Goeie Nuus van Christus wat hy as kind gehoor het, en hom op 'n pad na die tronk geplaas.

A photograph of a middle-aged Black man with short, dark hair, smiling warmly. He is wearing a light yellow, short-sleeved button-down shirt. He is seated and leaning forward slightly, with his arms resting on his knees. The background is a plain, light-colored wall.

Wanneer die Tronk 'n Bybelskool word

As 'n Kommunis in Etiopië het Caala Ebo nie van mense van geloof gehou nie. “Ek het geglo dat Christene die bevorderaars van imperialisme was,” het Caala gesê. “Ek het nie van enige soort godsdiens gehou nie. Ek het Marxisme en Leninisme bestudeer en was baie betrokke by Kommunistiese ideologie.”

Op hoërskool het Caala by die Kommunistiese jeugbeweging aangesluit. Hy het Christene aggressief teengestaan en op 'n keer 'n medestudent gekonfronteer wat onlangs sy geloof in Christus geplaas het. “Ek het hom begin vertel dat hul godsdiens vals is en dat hy Christus nie moet volg nie,” het Caala onthou.

Maar Caala se argumente was nie so oortuigend soos dié van sy klasmaat nie, en hy het uiteindelik gevoel dat hy die debat verloor het. Gefrustreerd en kwaad het Caala sy klasmaat by Kommunistiese leiers aangegee. “Ek het vir hulle gesê dat tensy julle hom in die tronk sit, hy nie tot Kommunisme sal bekeer nie,” het hy gesê.

Sy klasmaat is vir drie maande tronk toe gestuur bloot omdat hy standvastig in sy geloof gebly het, en Caala het geleer dat sy woorde mense tronk toe kon stuur. “Daar was baie Christene wat ek kon laat gevange neem,” het hy gesê. “Ek het 'n goeie informant vir die Kommunistiese Party geword.”

Nie Altyd 'n Kommunis Nie

Die Kommuniste het in 1974 in Etiopië aan bewind gekom toe 'n militêre junta die land se langdurige keiser, Haile Selassie, omvergewerp het. Caala het onder daardie Kommunistiese invloed grootgeword, maar hy was aanvanklik nie 'n volgeling van hul ateïstiese ideologie nie.

Sy pa het 'n mengsel van okkultiese rituele en Etiopiese Christelike tradisies beoefen. En hoewel Caala baie jonk was toe sy pa oorlede is, het hy in sy pa se voetspore gevolg deur deel te neem aan plaaslike geestesaanbidding. Toe

“God het my deur die tronk 'n baie goeie vader gegee. Hy het my gehelp om in my geloof te groei.”

het 'n paar Christensendeling na sy dorp gekom. "Die Christenleier ... het gewoonlik die Evangelie met kinders gedeel," het Caala gesê, "en as kind het ek saam met ander kinders gesit en geluister wat hy gesê het." Die Evangelie wat hy as seun gehoor het, het hom bygebly, selfs nadat hy as volwassene ateïsme aangeneem het. "Ek het baie keer gesê: 'Daar is geen God nie,'" het Caala gesê. In sy hart het hy egter oortuig gevoel dat hy vir ander onwaarhede vertel het.

Eendag het 'n buitelandse sendeling die regeringskantoor binnegestap waar Caala gewerk het en hom gevra of hy enigiets van die Bybel weet. Ietwat verbaas het Caala geantwoord dat hy wel iets weet. "In die Psalms staan daar dat God se weg diep is," het Caala gesê en Psalm 92 aangehaal. Toe het hy 'n Christelike liedjie gesing wat op die Psalm gebaseer is.

In reaksie hierop het die sendeling sy kop gebuig en gebid. Toe hy opkyk, het hy vir Caala gesê: "Jy behoort aan God. Jy sal na die Here terugkeer." Toe hy die sendeling se verklaring hoor, was Caala oorweldig deur emosie en het begin huil.

Die sendeling het vertrek, en Caala het hom nooit weer gesien nie. Maar daarna kon Caala nie ophou dink aan God nie, dus het hy 'n Bybel gevind en ure daaraan bestee om dit te lees. Hy het gevoel dat hy verplig was om meer te leer, en het 'n jeugvriend wat 'n Christen was, opgesoek en hom oor die Heilige Gees gevra.

Sy vriend het verduidelik dat die Heilige Gees diegene vul wat in Christus glo, en toe het hy vir Caala gebid. Na die gesprek met sy vriend het Caala opgehou drink, rook en *khat* kou, 'n narkotiese plant wat wettig is in Etiopië. "Ek het begin huil en berou hê en my sondes bely," het hy gesê. "Dit is hoe ek na die Here gekom het."

Caala se nuutgevonde geloof het sy Kommunistiese vriende kwaad gemaak. "Hulle het my gehaat," het hy gesê. "Hulle het my geslaan, verwerp en verlaat omdat ons vriende was en saam *khat* gekou, saam gedrink en saam gerook het. Daarna het hulle my vyande geword."

In 1991 het Kommunisme in Etiopië ineengestort. Die land het jare van burgeroorlog verduur en sy steun van Kuba en die Sowjetunie verloor, wat self besig was om uitmekaar te val. Caala se ou Kommunistiese vriende het geweet wat hy aan Christene onder die voormalige Kommunistiese bewind gedoen het, en hulle het besluit om dit teen hom te gebruik.

Net soos Caala Christene vervolg het, het sy voormalige vriende 'n saak teen hom aanhangig gemaak om hom tronk toe te stuur. "Hulle het gesê ek het mense vir die Kommunistiese regering

doodgemaak," het Caala gesê.

Nadat hy eens Christene na dieselfde tronk gestuur het waar hy aangehou is, het Caala hulle nou opgesoek. "Daar was 'n man in die tronk wat 'n baie goeie Christen was, 'n sterk Christen," het Caala gesê. "God het my deur die tronk 'n baie goeie vader gegee. Hy het my gehelp om in my geloof te groei."

Soos Caala volwasse geword het in die geloof, het hy uiteindelik 'n leier van die kerk geword wat binne die tronk vergader het. "Die tyd in die tronk was baie vrugbaar vir my," het hy gesê. "Ek was werklik toegerus met die Evangelie toe ek in die tronk was." Die owerhede het misluk om baie van die aanklagte teen Caala te bewys, en hy is na drie jaar in die tronk vrygelaat. Teen daardie tyd het hy gevoel dat die Here hom tot voltydse Christelike bediening roep.

‘n Hereniging en ‘n Gebed

Caala het nooit die eerste Christen vergeet wat hy tronk toe gestuur het nie. Daardie student het later 'n pastor geword wat in 'n afgeleë deel van Etiopië bedien het. Toe Caala uit die tronk kom, het hy besluit om daardie pastor te besoek. "Ek moes regtig verseker en bevestig dat ek bekeer is," het hy gesê.

Toe die hereniging plaasgevind het, was dit 'n ontmoeting van broers eerder as vyande. "Hy was baie bly, en hy het my bemoedig," het Caala gesê. "Hy het saam met my gebid. Hy was vriendelik, en hy was in trane."

Vandag dien Caala as 'n mentor vir Etiopiese sendelinge en pastors. Baie van hulle werk om kerke in Moslemgebiede te plant, waar hulle ernstige vervolging trotseer omdat hulle die Evangelie verkondig. Terwyl dit sy amptelike rol is om pastors te help, is sy passie om mense na die Here te lei. Hy vra gebed dat meer Etiopiërs Christus sal leer ken. ■

‘N “MAL MENS” IN ‘N Lewendige Kerk

Die pad van belowende student na gevierde wetenskaplike na Christenpastor was verwarrend vir Kuba se Kommunistiese owerhede, maar eenvoudig vir Moises de Prada. Selfs voordat

► Kubaanse owerhede het kerke soos hierdie een beskadig en vernietig, maar Moises het nie toegelaat dat die verbod op nuwe kerke hom daarvan weerhou om hul kerkgebou kreatief uit te brei nie.

hy die oproep tot Christelike diens beantwoord het, was daar leidrade oor die ontsteltenis wat hy veroorsaak het; hy het nooit probeer om die Christelike geloof waarin hy grootgemaak is, weg te steek nie.

“Om in die wetenskap te werk en 'n Christen te wees, was nie aanvaarbaar vir die Kommunistiese Kubaanse stelsel nie,” het Moises onthou. “Ek is voortdurend deur die Kubaanse veiligheidsbeamptes geroep om my te probeer oortuig dat dit nie goed vir my was nie, dat dit nie prysenswaardig was om kerk toe te gaan nie. Inteendeel, ek moet ophou om kerk toe te gaan om ... die Rewolusie te dien.”

Onverskrokke deur die Kommunistiese poging tot oorreding, het Moises aangehou om Christus te volg. En uiteindelik, na 12 jaar as akademikus, het hy aangevoel dat die Here hom lei om 'n pastor te word. In 1996 het hy daardie oproep beantwoord en 'n kerk begin lei. Toe het die teenkanting toegeneem.

Amptenare van die Kommunistiese Party en staatsveiligheidsbeamptes het na die kerk gekom om Moises te teister en te intimideer. “Maar die Here het my van yster gemaak,” het hy laggend gesê. “Ek dank die Here omdat Hy my vrede gegee het te midde van 'n krisis.”

Volgende het omkoopgeld gekom, in 'n poging om Moises terug te lok na die akademie en in die sak van die veiligheidsdienste as 'n informant teen ander Christene. “Elke keer as hulle 'n pastor of leier van ons ontbied, eindig hulle deur te probeer om jou te werf,” het Moises verduidelik. “Hulle het 'n klein kaartjie, 'n wit kaartjie, op die tafel gesit en vir my gesê: ‘Kyk, dit is beter vir jou om saam met ons te werk.’” Moises het die aanbod beleefd van die hand gewys.

Toe hy weier, het die owerhede Moises en sy familie gedreig, maar die dreigemente het die teenoorgestelde effek van hul bedoeling gehad. “Ek het so kwaad geword,” het Moises gesê, “en God het my die moed gegee om teen hulle op te staan. Ek het die kaartjie in twee geskeur en dit op die tafel gegooi. Dit was 'n verskriklike oomblik.”

Daardie dag was Moises seker dat die beamptes, van wie een sy pistool uitgehaal het, hom daar in die kantoor of op straat sou doodmaak. Maar hy het die dreigement geïgnoreer, sy rug gedraai en uitgeloop. “Sedert daardie oomblik,” het hy gesê, “het ons moeilike tye gehad.”

Breek Mure Af

Die eerste kerk wat Moises gelei het nadat hy op 34-jarige ouderdom 'n pastor geword het, het agt lidmate gehad en in 'n verbrokkelde gebou met 'n grondvloer vergader. Die kerk was geleë in 'n gebied met 'n hoë misdaadsyfer, en die jeug – wat, soos baie in Kuba, hoop in hul toekoms verloor het – was doelloos en vernietigend.

Terwyl Moises en sy gemeente die kerk herstel het en dit in grootte en invloed begin groei het, het hy gehoor dat die Kommunistiese owerhede die eiendom óf wou konfiskeer óf dit wou sloop, vermoedelik om 'n jeugsentrum te bou. Maar Moises het gesê nie al die afgevaardigdes was teen die kerk gekant nie. “Ons het selfs guns gevind by die staatsafgevaardigdes daar,” het hy gesê.

Een staatsamptenaar het die komitee herinner aan hoe die gemeenskap deur die kerk getransformeer is. “Sedert die pastor hier aangekom het,” het die amptenaar gesê, “is die misdaad heeltemal nul, want 80% van die jeug is binne die kerk!” Die gemeente moes egter steeds die kerkgebou teen sloping verdedig. Soms het hulle die regeringswerkers dapper beveel om die gebou bo-op hulle af te breek terwyl hulle binne gebly het. “Die slopingspanne het na my gekyk asof ek mal of siek of psigoties was,” het die pastor onthou. Alhoewel onortodoks, was hul taktiek effektief, en uiteindelik het die slopingspogings gestaak.

Die volgende kerk waarna Moises as pastor geroep is, was groter, met 230 lidmate in 'n stad van 1 miljoen, en Moises het 'n enorme visie vir die kerk gehad. Die probleem was dat die kerk se nou koloniale gebou nooit die groot gemeente kon huisves wat hy gehoop het om te laat groei nie. Aangesien die koop van eiendom byna onmoontlik is en die bou van 'n nuwe kerkgebou onwettig is, was die enigste opsie om 'n ry van vyf huise te koop en dan tot by die hoek van die straat te verbind. En die enigste manier om dit te laat gebeur, het Moises vir sy gemeente gesê, was om te bid. Terwyl die gemeente sy raad gevolg het, was die huise een vir een te koop

◀ Moises en sy vennote het van deur tot deur gegaan om elke huishouding in hul stad met die Evangelie te bereik. Inlas: 'n Evangelis versprei Bybels en Christelike lektuur tydens 'n gemeenskapsuitreik.

kerkleiers moes agt meer kerke regoor die stad plant om nuwe lidmate te akkommodeer.

Die hoogtepunt van hierdie deur-tot-deur-poging was 'n evangelisasie-uitreik wat bedoel was om drie dae te duur, maar tot meer as 'n week gestrek het. Amptenare het in hierdie gebeurtenis die geleentheid gesien om Moises stil te maak.

“Die polisie het ons gaan soek ... en ons daar na die Ministerie van Justisie geneem,” het Moises gesê. Die polisie het vir hulle gesê dat hulle toestemming nodig het om so 'n veldtog te voer – toestemming wat hulle nie gehad het nie en sekerlik nie sou ontvang nie. Hulle is vrygelaat met 'n waarskuwing om hul evangelisasie-uitreik te staak, maar in plaas daarvan het hulle eenvoudig na nuwe plekke verhuis. Die veldtog het sonder verdere onderbreking voortgegaan. “Ons het nie opgehou nie, want mense het gekom en gekom en gekom,” het Moises gesê. “Ons veldtog het agt dae geduur. Dit was glorieryk!”

'n Boodskap van Hoop

Die Kommunistiese regering was bekommerd oor die veldtog om meer redes as net kerkgroei; dit het 'n nuwe pastorale eenheid in die stad weerspieël. Moises het begin om met

aangebied, en die gemeente het hulle gekoop. Hulle het toe ongewenste mure verwyder sodat die huise uitgebrei en verbind kon word. Uiteindelik kon die kerk 1,000 mense huisves. Een kerklidmaat het gesê hy en ander het hul bedenkinge gehad toe hulle die eerste keer van hul nuwe pastor se buitensporige idee gehoor het. Hy het hul gedagtes destyds onthou en gesê: “Pastor, toe u gesê het dat ons tot by die hoek gaan bou, het ons gedink: ‘Hierdie pastor is 'n mal mens!’”

Deur-tot-Deur om 'n Stad te Wen

Die uitbreiding van die kerkgebou was slegs die begin van Moises se mal idees.

'n Ander idee was 'n veldtog wat hy “177,000 Deure” genoem het. Hy het die stad in 12 afdelings verdeel en 'n leier aan elke afdeling toegewys. Elke leier het toe 'n span kerklidmate na 'n gedeelte van die stad geneem – altesaam 177,000 huishoudings – waar hulle die Evangelie verkondig en mense na die kerk genooi het. Die kerk het binne 'n paar jaar tot 2,000 lidmate gegroei, en

leiers van ander denominasies te vergader vir gebed en bemoediging, en hierdie multi-denominasionele poging het iets kommerwekkend vir staatsamptenare verteenwoordig, wat dikwels probeer het om meningsverskil en wantroue in en tussen kerke te saai om hul invloed teen te werk. “Die regering is bang vir alles wat verenig is,” het Moises eenvoudig gesê.

Marse en optogte word ook as 'n bedreiging vir die regering beskou, en is dus streng verbode. Maar die pastorsgroep wou weer die eenheid van die liggaam van Christus demonstreer deur 'n Palmsondag-optog te hou. Bewus daarvan dat geheime staatsveiligheidsbeamptes in baie kerke veranker was, kon hulle nie net die optog vooraf aankondig nie.

“Ek het gesê: ‘Kom hierdie Sondag met gemaklike skoene, want ons gaan iets spesiaals doen,’” het Moises onthou. Hy het saam met vertroude kerkleiers gewerk om die roete te beplan en baniere te maak met slagspreuke soos “Christus is die Oplossing” en “Jesus is lief vir jou.” Toe die Sondagoggend aanbreek, het hy die verrassing

“Die Evangelie is teenkultureel en die ateïstiese kultuur van Kommunisme gaan altyd bang wees vir die Evangelie, wat mense vrymaak.”

aangekondig.

“Broers, vandag is ’n baie spesiale dag,” het hy vir kerklidmate gesê. “Ek gaan nie preek nie. Ons gaan uitgaan straat toe en marsjeer.” Die gemeente het die straat ingestroom. Terwyl hulle van een kerk na die volgende gemarsjeer het, het duisende mense by die optog aangesluit, traktaatjies uitgedeel en Christus se verlossing dwarsdeur die stad verkondig.

Kommunistiese amptenare het die leiers van die optog gekonfronteer en beweer dat hulle anti-regering was, maar die leiers het getuig dat die enigste boodskap wat hulle oorgedra het, die boodskap van hoop in Jesus Christus was.

Al die kerke wat by die optog betrokke was, het gevolge gely, insluitend aanklagte van oortreding en toenemende dreigemente, maar Moises praat steeds met vreugde oor daardie dag. “Dit was die moeite werd om te sien,” het hy gesê. “Dit is een van die glorieryke dinge wat God werklik eer bring.”

Die vreugde wat Moises toon, is iets wat hy dwarsdeur die Kubaanse kerk sien. “Die Kubaanse kerk is ’n lewendige kerk,” het hy gesê. “Dit is ’n vreugdevolle kerk, want die vreugde van die Here is ons krag. Dit is nie omdat ons al ons behoeftes gedek het nie, maar omdat ons fokus te midde van ons krisis op Jesus is.”

Voer dit Deur

Sewe jaar gelede het Moises na Havana verhuis om sy derde pastoraat sowel as die leierskap van sy denominasie te beklee. Dit was ’n moeilike skuif, het hy gesê, omdat hulle soveel vreugde en oorwinning in hul vorige kerk ervaar het.

Met sy aankoms in Havana is Moises begroet met ’n dagvaarding van die staatsveiligheidskantoor. Die amptenare het hom sarkasties gelukgewens dat hy die laaste dorp van sy sondes genees het en dit duidelik gemaak dat hulle hom sou aanhou monitor.

Moises het gesê sulke ontmoetings bring steeds ’n mate van vrees, maar omdat dit so ’n algemene deel van die bediening geword het, het hy geleer om die konstante druk te aanvaar. “In elke oomblik het ons die genade van God en die guns van God en die moed van die Here gehad,” het hy gesê. “Dit is nie omdat ons dapper is nie, maar dit is omdat God ons die moed gee om die regering se teistering te kan trotseer. Die wêreld verstaan nie dat die Kubaanse regering ’n ateïstiese staat is en ... steeds ’n vyand van die kerk is nie.”

Moises se familie, toegewy soos hulle aan die Here is, smee hom steeds soms om sy aktiwiteite en leringe te beperk, uit vrees vir die gevolge van sy vrymoedigheid. Maar Moises voel verplig om die waarheid te leer. “Die Evangelie is teenkultureel,” het hy gesê, “en die ateïstiese kultuur van Kommunisme gaan altyd bang wees vir die Evangelie, wat mense vrymaak. Daardeur word jy een van die grootste vyande wat die Rewolusie het.”

Moises het opgemerk dat baie mense kies om Kuba te verlaat vir die belofte van ’n beter, vryer lewe. Terwyl hy die begeerte en vrees verstaan wat emigrasie dryf, haal hy Hebreërs 12:1-2 aan om sy gemeente te leer dat die vlug van vervolging dikwels ’n keuse is om nie die wedloop te voltooi wat vir hulle uitgelê is nie: *“DAAROM dan, terwyl ons so ’n groot wolk van getuies rondom ons het, laat ons ook elke las aflê en die sonde wat ons so maklik omring, en met volharding die wedloop loop wat voor ons lê, die oog gevestig op Jesus, die Leidsman en Voleinder van die geloof, wat vir die vreugde wat Hom voorgehou is, die kruis verdra het, die skande verag het en aan die regterkant van die troon van God gaan sit het.”*

Hy is nie onsimpatiek teenoor diegene wat voel dat vervolging te veel is nie, en merk op dat hy ook oorweeg het om te vertrek. “Menslik gesproke is dit nie die moeite werd om hier te wees nie,” het Moises gesê. “Maar die roeping van God het my in Kuba gehou, niks anders nie. Dit is die moeite werd om die kerk te administreer en Christus te dien, om met ons hand aan die ploeg te wees en met ons oë op Jesus gevestig en om God se wil hier te doen. My begeerte is dat ons vry is om Christus te verkondig op die pleine, in die parke, in die strate, in die stadions, in die hospitale, om die vryheid te hê om in seisoen en buite seisoen te preek. Ek word deur niks anders gemotiveer nie.” ■

▲ Alhoewel Pastor Moises en sy vrou voortdurend teëstand ondervind, bly hulle toegewy aan die verkondiging van die Evangelie in Kuba. “Dit is nie omdat ons dapper is nie,” het Moises gesê, “maar dit is omdat God ons die moed gee.”

Christenvroue omhels mekaar na 'n huiskerkbyeenkoms in Dhaka. Geweld teen Christene in Bangladesj het die afgelope jaar toegeneem..

BANGLADESJ

Nuwe Geweld Teen Christene

In Augustus 2024 het proteste en toenemende politieke geweld tot die bedanking van Bangladesj se eerste minister gelei. Islamitiese groepe het voordeel getrek uit die chaos in die regering en die gebrek aan polisie teenwoordigheid regoor die land om die land se Christelike minderheid aan te val, kerke te plunder en te vernietig en Christene se huise te teiken.

Monoara, haar dogter en haar kleindogter was onder die Christene wie se huise aangeval is. Op 5 Augustus 2024 het die drie vroue na die nabygeleë oerwoud gevlug toe 'n groep ekstremiste op hul huis toegesak en hul besittings vernietig of gesteel het.

“Ek het gedink dit was my laaste dag,” het Monoara onthou. “Ek was so hartseer, maar na 'n rukkie het ek begin sê: ‘Dankie, Jesus.’ Ek is baie dankbaar teenoor die Here omdat Hy my gered het en my gesin bewaar het. Ten spyte daarvan dat ons al ons besittings verloor het, is ons lewens gespaar.. En soos Hy weggeneem het, kan Hy weer gee, soos Hy met Job gedoen het.”

In Desember 2024 het verskeie Christenleiers van regoor Bangladesj briewe van die Islamitiese groep Hefazat-e-Islam ontvang wat gewaarsku het dat enige viering van Kersfees “die laaste viering in hierdie lewe sou wees”.

Ten spyte van die dreigemente het 'n Christen genaamd Saiful 'n Kersprogram by sy huiskerk aangebied. Toe foto's van die geleentheid later op sosiale media geplaas is, het plaaslike Moslems in protes gemarsjeer en met geweld gedreig. Die polisie kon die protes opbreek, maar die Moslems het belowe om terug te keer en Saiful se huis af te brand.

Saiful se huiskerk vergader amper elke dag vir gebed en Bybelstudie, en lede deel steeds die liefde van Christus met diegene wat hulle vervolg. Monoara en haar gesin hou ook steeds gebedsbyeenkomste terwyl hulle herstel van die aanval op hul huis.

INDONESIË

Pastors en Evangeliste weens die Evangelie Gevangene

Indonesië se godslasteringswette, wat die uitdrukking van vyandigheid of minagting teenoor enige godsdiens verbied, is deur die meerderheid-Moslemregering gebruik om pastors en evangeliste gevange te neem vir die verkondiging van die Evangelie. Terwyl dit wettig is vir enigiemand om tot die Christendom in Indonesië te bekeer, is dit onwettig vir Christene om te evangeliseer; dit word beskou as 'n oortreding van die godslasteringswette.

Pak Aman, 'n Soedanese Christen wat van Islam bekeer het, lei 'n klein kerk in sy gemeenskap. Nadat hy op die YouTube-kanaal van 'n ander Christenbekeerling van Islam verskyn het, is hy in hegtenis geneem en kragtens Indonesië se godslasteringswette aangehou.

Aman het gesê hy het aanvanklik gedink hy sou vir etlike jare tronk toe gestuur word, maar die howe het in sy guns beslis en hy is na nege maande uit aanhouding vrygelaat.

Muhammad Kace is nog 'n Christen wat aangekla word onder die land se godslasteringswette. Sy prokureurs het tot dusver daarin geslaag om sy vonnis van 12 jaar tot 8 jaar te verminder, maar hy bly in die tronk met 'n verdere appél hangende.

Kace het ondersteuning van plaaslike pastors en die wêreldwye liggaam van Christus ontvang, wat sy gesin in staat gestel het om 'n huis naby die tronk te huur. Hy is ook van noodsaaklike medikasie en kos voorsien. In 'n video-oproep met Frontlinie-Werkers het Kace God geprys en met die tronkbewaarders en ander wat hy teëkom oor sy bediening gepraat. Sy vrou, Watma, en hul gesin wag hoopvol op sy vrylating.

Die vervolging van Christene deur Islamitiese ekstremiste het daartoe gelei dat baie Indonesiese Moslems Islam bevraagteken en meer ontvanklik vir die Evangelie geword het. Evangeliste soos Aman en Kace maak gebruik van hierdie geleentheid om die Evangelie te verkondig, en hulle het baie Moslems tot geloof in Christus gelei.

Christelike aktiwiteite in Indonesië lei soms tot kriminele aanklagtes en tronkstraf onder die land se godslasteringswette.

Gebedsdaagboek

1 – 30 November 2025

W	1.	DRK*	Bid vir duisende Christene wat deur Islamitiese aanvalle uit hul huise gedwing is.
D	2.	CHINA	Loof die Here vir Christene in China wat die Evangelie ten spyte van polisie-intimidasië verkondig!
V	3.	MALEISIË	Baie inheemse mense het tot Christus bekeer in oostelike Maleisië. Bid dat hulle aanhou groei in geloof.
S	4.	NOORD-KOREA	Bid vir die doeltreffendheid van Christelike radio-uitsendings na Noord-Korea.
S	5.	SOEDAN	Bid dat Christene in die Nuba-gebergtes 'n baken van hoop sal wees vir diegene wat van Islamitiese geweld vlug.
M	6.	BROENEI	Bid dat kerke, wat noukeurig deur die godsdienstige polisie gemonitor word, sonder vrees na Moslems sal uitreik.
D	7.	TURKMENISTAN	Bid vir die wysheid van Turkmene wat van Islam tot die Christendom bekeer. Hulle trotseer druk en teistering.
W	8.	SIRIË	Loof God dat baie Moslems tot Christus gekom het, aangesien Christene in Sirië medelye en praktiese hulp aangebied het.
D	9.	MOSAMBIEK	Bid vir Frontlinie-Werkers wat in gevaarlike dele van Mosambiek werk. Gebruik Psalm 32:7 as 'n riglyn.
V	10.	MALI	Sommige Malinese Christene aanbid in dorpe wat deur Islamiete oorheers word. Loof God vir hul dapper, getroue getuïenisse.
S	11.	BENIN	Bid vir susters Renee en Rebecca, en ander wat deur hul families vervolgt word omdat hulle Christus volg.
S	12.	NIGER	Bid vir Brahim, Wararni en Usaden terwyl hulle die Evangelie onder die Tuareg-mense verkondig.
M	13.	ALGERIË	Bid vir 'n pastor uit 'n Moslemagtergrond wat tot tronkstraf gevonnis is omdat hy "ongelisensieerde aanbiddingsbyeenkomste" gehou het.
D	14.	RUSLAND**	Bid dat baie 'n onversadigbare honger na God se Woord sal hê.
W	15.	BURKINA FASO	Bid dat Christene wat gedwing word om uit hul huise te vlug, gemeenskap met ander Gelowiges sal vind terwyl hulle ontwortel is.
D	16.	PAKISTAN	Christenbekeerlinge uit Islam word dikwels deur familieleden geslaan en gedreig. Bid dat hulle vertroue sal word.
V	17.	TANZANIË	Bid dat Christene wat in afgeleë, oorwegend Moslemgebiede woon, toegang tot God se Woord sal hê.
S	18.	JEMEN	Bid dat God in die behoeftes van Christenbekeerlinge sal voorsien wat hul werk weens hul geloof verloor het.
S	19.	INDONESIË	Bid dat lede van Moslem-ekstremistegroepe die een ware God sal soek.
D	20.	SAR***	Bid vir die vervanging van Bybels wat in Islamitiese aanvalle vernietig is.
W	21.	SAOEDI-ARABIË	Bid dat die verkondiging van die Evangelie deur digitale media effektief sal wees in hierdie hoogs beperkte land.
D	22.	VIËTNAM	Bid dat bedieningsuitreikgeleenthede vrugte sal afwerp en nie deur regeringsinmenging verhinder sal word nie.
V	23.	OMAN	Bid dat digitale toegang tot God se Woord onder Omane, wat nie Bybels mag koop nie, sal floreer.
S	24.	EGIPTE	Bid vir die suksesvolle verspreiding van Christelike hulpbronne, insluitend gedrukte en digitale Bybels.
S	25.	KAMEROEN	Bid dat lede van Boko Haram die gebrokenheid van hul lewens sal sien en tot geloof in Christus sal keer.
M	26.	KENIA	Bid vir 'n oorstroomde Bybels in benodigde dialekte dwarsdeur Moslem-meerderheidsgebiede.
D	27.	NEPAL	Bid vir Christenwerkers wat die Evangelie in sommige van die mees afgeleë en geestelik verarmde dorpieë in die streek verkondig.
W	28.	KATAR	Bid dat Katarese Christene gemeenskap en geleenthede sal vind om gereeld te aanbid.
D	29.	ISRAEL	Bid dat Christene in Islamities-beheerde gebiede toegang tot God se Woord sal hê sonder vrees vir ontdekking.
V	30.	VENEZUELA	Bid dat God se Woord vir elke Christen beskikbaar sal wees.

*DEMOKRATIESE REPUBLIEK VAN DIE KONGO

**RUSLAND EN ANDER GEBIEDE ONDER SY BEHEER

***SENTRAAL-AFRIKAANSE REPUBLIEK

SAAI NOU, OES LATER!

Moenie vir julle skatte bymekaarmaak op die aarde, waar mot en roes verniel en waar diewe inbreek en steel nie; maar maak vir julle skatte bymekaar in die hemel, waar geen mot of roes verniel nie en waar diewe nie inbreek en steel nie; **want waar julle skat is, daar sal julle hart ook wees.**

Matthéüs 6:19-21

Die "Kerk" is **nie** 'n gebou waarin jy op 'n Sondag byeenkom nie.

Jy is die "Kerk"

Net so is die Vervolgde "Kerk" **JOU Christenbroer of JOU Christensuster** wat uitdagings trotseer om lewensgevaarlike situasies en selfs martelaarskap te vermy, net omdat hy/sy 'n wedergebore Gelowige is.

Laat hulle weet hulle is nie vergete nie.

Hulle het **ALMAL** jou gebede nodig.

Voorsien hulp aan diegene wat self vervolging gely het, of aan die families van Christene wat weens hul getuienis gevange geneem of gemartel is. Sulke hulp sal in die onmiddellike nasleep van 'n vervolgingsgebeurtenis en aan voortdurende of langtermynbehoefte voorsien.

Jou geskenk kan gebruik word om te help met behoeftes soos hierdie:

- lewenskoste
- kinders se opvoedkundige behoeftes
- hervestiging binne 'n nasie
- regsbystand
- beroepsopleiding

**Wil jy dieper groei in gemeenskap met ons vervolgte Christenfamilie?
Word 'n Globale Bedieningsvennoot.**

Wanneer jy jou tot 'n maandelikse skenking verbind, word jy 'n Globale Bedieningsvennoot van SVM, wat in diens van ons vervolgte broers en susters in al hulle behoeftes voorsien terwyl jy hul stem vir ander is.

Gaan na www.persecutionsa.org/donate om 'n skenking te maak of voltooi die Debetordervorm om tot 'n maandelikse bedrag te verbind.

Sodra dit voltooi is, e-pos dit asseblief na bianca@vomsa.org

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Hebreërs 13:3

Staan saam met Vervolgde Christene

Dien vervolgte Christene in vyandige gebiede en beperkte nasies en wees 'n stem vir hulle. Jou geskenk verleen aandag aan alle bedieningsbehoefte, insluitend die onmiddellike behoeftes van ons vervolgte broers en susters, terwyl hulle Christene regoor die wêreld in nouer gemeenskap met die vervolgdes en tot 'n dieper toewyding aan Christus roep.

Oorweeg asseblief om 'n skenking in enige van die volgende bankrekeninge te maak:

Bankbesonderhede: Christelike Sending Internasionaal

Nedbank

Rek nr.: 1925-024946 (Tjek)
Takkode: 192505 (Bedfordview)
Verw.: U Naam en Selnommer

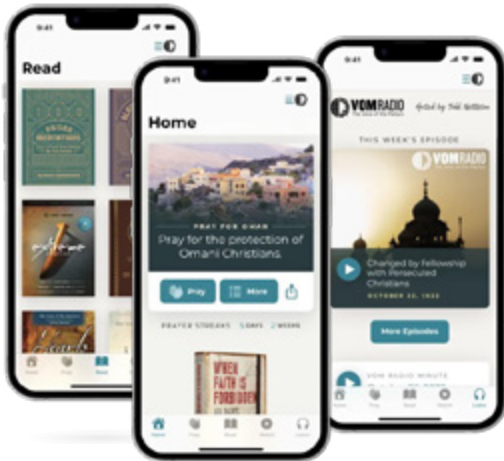
Standard Bank

Rek nr.: 02-249-5592 (Tjek)
Takkode: 018305 (Bedford Gardens)
Verw.: U Naam en Selnommer

ABSA Bank

Rek nr.: 909-861-7711 (Spaar)
Takkode: 632005 (Bedford Centre)
Verw.: U Naam en Selnommer

Gebedsondersteuning en Inligtingsbronne:

Laai ons GRATIS "VOM App" op u Slimfoon af.

Tik "Voice of the Martyrs" in die soekveld in op Google Play of op die App Store.

Daaglikse herinnerings om vir die vervolgdes te bid, navorsing te doen op Vyandige of Beperkte lande en die werk wat SVM daar doen; skakel in by VOMRadio plus nog vele, vele meer.

VOM App

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Heb 13:3

Christelike Sending Internasionaal - Die Stem van die Martelare, Suid-Afrika.

CSI | Posbus 7157, Primrose Hill, 1417 Suid-Afrika | Tel: 010 777 0114 (8vm-1nm) | Sel: 076-022-3336 (8vm-5nm)

E-pos: cmi@vomsa.org / bianca@vomsa.org | Webtuiste: www.persecutionsa.org |

Facebook@cmivomsa | Instagram@vom_south_africa

Direkteure: Mnr A.B. Illman (Uitvoerend); Pastor R. Marsh; Mnr R. Keir; Mnr D. Kirton

© Toestemming vir die herdruk van enige gedeelte van hierdie nuusbrief moet van Christelike Sending Internasionaal aangevra word.

Volg ons:

www.persecutionsa.org